

Když se objeví během výstavby golfový architekt na stavbě hřiště, často to vypadá takto: „Ano, takhle to vypadá skvěle! Ta výška hrany bunkeru je přesně tak, jak jsem si to představoval,“ a během následující autorské inspekce staveniště prohlásí o stejném místě: „Hmmm, nevím, tu hranu bunkeru je potřeba určitě snížit o 10 až 20 centimetrů – takhle je to příliš, opravdu příliš, vysoké“. Jak to bylo na Kuňce?

KUNĚTICKÁ HORA

O LEVEL VÝŠ

Golfví architekti přivádějí velmi často stavební společnosti k zoufalství, k šilenství a někdy i k bankrotům. Situace opakující se pokaždé, pokud architekt na stavenišťe dojíždí dle smlouvy „vždy jednou za čas“ a provádí svůj autorský dozor. Následují pak dlouhé a nekončící diskuze o výkladu dvou základních a také finančně nejdůležitějších kapitol ve výkazu výměr. Hrubých terénních úprav a finálního jemného tvarování.

Architekt vs. investorův měsíc

První z obou zmíněných položek se vždy vypočítá z projektové dokumentace, která by měla přesně definovat oblasti cut and fil a určit i hrubé tvary finální modelace, ovšem v dřtivé většině v intervalu jednoho výškového metru a ta druhá je na základě tvarování terénu, prováděného z instrukce golfového architekta.

Jádro pudla je v interpretaci projektové dokumentace. A toto právo náleží výhradně golfovému architektovi. Ve finále to může dopadnout i tak, že architekt má pocit jemu udělené

„pocitu“ hráčů po odehraných kolech v klubovně. To by bylo více než neobjektivní a prvoplánové hodnocení celé investice. Známe to všichni, jak je to s tou aktuální hráčskou formou, se švihem a s puttováním, nemluvě o psychice.

Graham Marsh. Bezesporu jedna z největších golfových osobností, která kdy v Čechách pracovala. Jako hráč, jistě bohatý a plně pohlcený golfem, investoval své jméno do založení golfové projekční kanceláře.

pravomoci klientem, často si je vědom především síly investorova měsíce, a proto prosazuje nároky na opětovnou úpravu tak říkajíc hlava nehlava. Velmi často za tím skrývá svoji vlastní nejistotu.

Proto je výběr golfového architekta pro úspěch projektu naprosto klíčový. Přičemž úspěch nelze hodnotit pouze z pohledu sdělovaného

Swampy o level výš

Graham Marsh má svůj osobitý rukopis. Estetický i strategický. Ten strategický vychází především z jeho hráčské minulosti. Graham Marsh (velmi často přezdívaný Swampy) se stal

golfovým profesionálem v roce 1969 po velmi významných amatérských hráčských úspěších. V rejstříku vítězství na profesionálních túrách všech kontinentů je seznam trofejí těch nejzvučnějších turnajů. Bezesporu jedna z největších golfových osobností, která kdy v Čechách pracovala. Jako hráč, jistě bohatý a plně pohlcený golfem, investoval své jméno do za-

Jako by existovala paralela mezi hradem a dobrým hřištěm; Karlštejn, Kunětická Hora...

ložení golfové projekční kanceláře. Kombinace osobní hráčské zkušenosti, nespočítatelného množství golfových hřišť, na kterých ve své dlouhé kariéře hrál, a zaujetí pro golfovou architekturu společně s jeho odpovědností, svědomitostí a disciplínou, jej předurčují pro novátorský přístup ke golfové architektuře současnosti. Jednodušeji řečeno, hřiště Grahama Marshe by měla být o level výš.

kovišti. Pokud je mokrá, vymodelovaný objekt drží tvar. Dobře se pracuje s každým jeho detailem, pokud je ale suchý, práce s ním se stává doslova prací sysifovskou. Noční můrou. Každý den znovu a znovu. Dny, čas, náklady. Co s takovým prostorem? Obrátit se na odborníky je základ úspěchu. To se stalo a výsledek se dostavil. Investor získal hřiště fungující, kvalitní a povedené, protože si vybral architekta,

Investor získal hřiště fungující, kvalitní a povedené, protože si vybral architekta, který přijal výzvu vyprojektovat hřiště v takto náročném a do jisté míry i nevyzpytatelném prostředí popílkového odkaliště.

Sysifos a popílek

A estetický rukopis? Bunkery. Na layoutu samý bunker obřích a velkých tvarů, při hře perfektně zvládnutý nástroj. Jen je ho hodně. Bylo to zásadní investorovo rozhodnutí, když se obrátil s nabídkou vyprojektovat hřiště na Grahama Marshe v prostoru, který pro golfové hřiště měl k dispozici. Do jisté míry věděl, co od takového architekta může očekávat, narozdíl právě od prostoru, ve kterém se mělo hřiště stavět, ve složišti popílku opatovické elektrárny.

Popílek je sám o sobě velmi nestabilní materiál. Vzdálené se chová jako jemný písek na pís-

který přijal výzvu vyprojektovat hřiště v takto náročném a do jisté míry i nevyzpytatelném prostředí popílkového odkaliště.

Korektní, moderní, bez limitů

Takže již víme kde, v bývalém odkališti popílku z Opatovické elektrárny, a víme kdo, respektive s kým, s Grahamem Marshem, legendou světového golfu. Nyní se můžeme zaměřit na to, jak to dopadlo. Ono kde a s kým je u tohoto projektu naprosto zásadní. Prostor popílkoviště, jakkoliv je tento materiál nesourodý a nekonzistentní, má výhodu v tom, že se chová stále stejně. Protože se ale usazuje plavením,

Kunětická Hora VE FAKTECH

Počet jamek: 18

Hlavní přednosti: Vynikající design, sevřenost areálu, sportovně náročné hřiště, které je výzvou.

Cena za green fee 18 jamek: Po–Pá 1 300 Kč (7.00–9.00 a 13.00–14.00 v ceně 950 Kč), So–Ne 1 600 Kč

Podmínky hry: 54 hcp

Vybavení areálu: 18jamkové hřiště, driving, indoor, putting green a chipping green, restaurace, pro shop, ubytování, kongresové centrum, wellness

Rok otevření: 2007

Zapojení do projektu ČGF Hraj golf, změň život: ne

Kurzy pro začátečníky: ano

Informace byly pořízeny ve spolupráci s www.golfova-hriste.cz

vytvořil v celém prostoru takřka absolutní rovinu. Pro architekta je takovýto prostor nepopsaným listem papíru. Prostor, kde si de facto může dovolit cokoliv. Proč?

Protože prostor je nezatížený stimulační úředníků z odboru ochrany životního prostředí, ohánějících se paragrafy ze zákona O ochra-

Koncept dvou devítek je moderní a dnes už takřka povinnost. Vpravo green jamky č. 9, vlevo jamky č. 18.

ně přírody a krajiny, zejména odstavci o krajině rázu, absurdně a nesmyslně se cyklicích nad výškou a barvou bílých, žlutých a červených kolíků a tvarem laviček a přilehlých odpadkových košů. Pro mnohé architektky vysně-

Žádný kout hřiště nelze navázat na okolní krajinu, není se tedy za co schovat a na co vymluvit. Limitem jsou jen historicko-kulturní vazby regionu a technické možnosti podloží.

ná příležitost, výzva, na které lze mnohé získat a mnohé ztratit. Ještě jednou, proč? Protože žádný kout hřiště nelze navázat na okolní krajinu, není se tedy za co schovat a na co vymluvit. Limitem jsou jen historicko-kulturní vazby regionu a technické možnosti podloží. Se vším si Graham Marsh poradil přímo skvěle. Snad možná jen ty bunkery jsou výrazné, až extrémní.

Základní filozofie hřiště je ta, že hráči je vždy otevřen jen takový výhled do jamky, který architekt záměrně chce, aby hráč viděl. Pokud je jamka navržena tak, že greenu lze dosáhnout jak cestou strategickou, tak i heroickou, otevírá Graham Marsh pohled do prostoru pro do-

Dominantou hřiště jsou bunkery, jsou stavebním kamenem, základním prvkem, ovšem brilantně použitým.

pad pro obě varianty, ale zároveň představuje celou jamku. Třeba na úžasném paru 5 pod číslem 16. Naopak, pokud dává na výběr pouze lepší stranu fairwaye v dopadové zóně pro další úder, který ale není záměrně z odpaliště vidět, je možné dohlédnout pouze do dohledu, včetně překážek. Z tohoto pohledu strategické koncepce layoutu je kunětické hřiště jedno z nejlepších v Čechách. Je promyšlené, je korrektní, je moderní, vyškolí rozptylové ranaře, umožní zážitek hráči hrajičímu svůj golf pod kontrolou.

Graham Marsh zde zúročuje svůj pohled profesionálního golfisty, k jehož dosažení používá

svěbytný a svérázný estetický nástroj – pískové překážky. Myslím, že jsou to právě bunkery a především mistrovské zvládnutí výškového tvarování jejich horních hran, které umožňují anebo zavírají pohled dál za překážku. Zde jako na dlani vidíme rozdíl mezi architektem a architektem.

Hraj tak, abys mohl pokračovat

Design by ... čteme na většině českých hřišť v klubovnách pod vystaveným layoutem hřiště, na pohled učesaný grafický objekt, prosklená podsvícená deska s mapou hřiště. Rozdílu v kvalitě si je ale potřeba všimnout právě na hři-

K moderně pojatému hřišti sedí svou koncepcí i Driving Range

ti. Tvary greenů včetně okolních bunkerů můžete získat v dnešní době velmi snadno, stačí k tomu počítač připojený na internet, ale práce s terénem, s pohledem, s tvarem v 3D prostoru reality hřiště, a co víc, ještě v průběhu výstavby, mezi množstvím mezideponií zeminy, jednotlivé architektky rozděluje.

Kuňka je totiž celá o jeden level výš! A být o level výš, znamená být v hledáčku. Záleží na tom, kdo se skrze něj dívá. Mně se líbí! A vám?

Graham Marsh patří ještě o level výš. Je jistým rizikem pro osobnosti, jakou je Graham Marsh, že se v odbornosti a tvůrčí činnosti dostanou tak daleko, že se může stát, že použitých prvků je příliš. Ani bych se nedivil, kdyby se tu a tam kunětickou klubovnou nesla připomínka k množství bunkerů. Je pravdou, že na hřišti není ani jedna jamka bez bunkeru. Mohlo by se zdát, jako by bez bunkeru neměl architekt v ruce žádný nástroj pro dosažení svého cíle. Přesto je i při takovém počtu bunkerů hřiště naprosto korektní. Dopadové zóny jsou

Ani bych se nedivil, kdyby se tu a tam kunětickou klubovnou nesla připomínka k množství bunkerů...

tam, kde mají být, jsou dostatečně široké, čitelné, a umístění překážek není nikdy řešeno tak, aby i po zasažení dopadové zóny byl hráč potrestán, jak tomu na jiných hřištích u nás bývá. Co dodat? Dominantou hřiště jsou bunkery, jsou stavebním kamenem, základním prvkem, ovšem brilantně použitým. Tvarování není přehnané, není přeplácené. Greeny, odpaliště

a fairwaye jsou vždy výš než okolní terén, to aby měla povrchová voda kam odtékat. Logicky pak okolní plochy mohou být podmaččenější. Možná právě i proto, řečeno s nadsázkou, jsou tyto okolní plochy vyseté hustou roughovou travní směsí. Šance nalézt balon velmi mizivá. Korektní? Hraj míč tak, abys ho mohl hrát dál.

Okolní plochy jsou vyseté hustou roughovou travní směsí. Hraj míč tak, abys ho mohl hrát dál

Třeba až na green poslední jamky. Nemusím ani zmiňovat, že hřiště není nebezpečné, neozývá se na něm nepříjemné fóóóó, především proto, že Graham Marsh ví, jaké jsou bezpečné vzdálenosti mezi osami paralelních jamek, a dodržuje je. Greeny? Tvarově bohatší, takže je důležité trefovat tu část greenu, kde je navrtaná jamka. Mohlo by se stát, že byste z jednoho cípu greenu do prostoru, kde je navrtána jamka, mohli puttovat třeba přes foregreen, jako například na paru 3 v pořadí jamka 13. Samotné tvarování greenů je ovšem korektní a dobře čitelné. Tvarování prostor pin position respektuje a umožňuje i turnajovou rychlost greenů (nad 10 stop). Tvarování odpovídá vyseté psinečkové greenové směsí.

Dobře, že ji v Čechách máme

V případě „Kuňky“ není podmínkou pro její vizuální atraktivnost to, jak je o ni právě pečováno. Hřiště je totiž kvalitní samo o sobě. Nicméně, sluší se teamu údržby za jejich odváděnou práci určitě pogratulovat. Pod Michalem Voigstem není lafka nastavena na tuzemský průměr, ale o level výš. Kuňka je totiž celá o jeden level výš! A být o level výš, znamená být v hledáčku. Záleží na tom, kdo se skrze něj dívá. Mně se líbí! A vám? Dobře, že ji v Čechách máme.

Rozbor jamky číslo 16

PAR 5, jamka číslo 16. 508, 488, 480 a 460. Není zrovna nejdelší, nejatraktivnější par 5 na hřišti. Co ale není v délce, je v koncepci. A koncepcí je příležitost. Příležitost dosud nesené skóre udržet, zvolíte-li cestu strategickou, anebo zlepšit, půjdete-li po greenu heroicky. V pravdě ale můžete také mnoho ztratit, půjdete-li na to špatně. Výběr je jen na vás. V cestě není žádná záludnost, a už vůbec ne neférovost. Green cestu ke skórování nedává zadarmo. Je velmi členitý. A je vysoko nad vodou, a zároveň jakoby blízko! Nechybí ani bunkery, to není nutné připomínat. Můžete ho dosáhnout buď dvěma dobrými, nadstandardně provedenými odpaly přes vodu, a mít u toho ještě kousek štěstí, nebo spíš podporu větru v zádech, anebo se budete držet od druhé rány nad zelenou plochou, a tedy bezpečnou cestou. Ani ne tak první odpal, ačkoliv se to na pohled z odpaliště zdá, je pro úspěch klíčový. Daleko důležitější je, kam umístíte druhou ránu! Do greenu to půjde jen fairwayovým dřevem, blízko k vodě a těsně nalevo od bunkerů. Obě hrozby jsou vpravo, a tak je potřeba udržet nervy na uzdě, a především hlavu nad míčem, abyste se nedívali na jeho utopení. Pak má šanci dorolovat až na green. Pokud nedojde, příhra už nebude tak složitá. Naopak zleva budete hrát do greenu přes bunker, do kopce, a ještě na cross green. Protože je green vysoko, přestřelíte-li, budete opět pod ním, tentokrát v roughu. 16 je opravdu velká výzva, která prověří!